

ral. No fa gaire encara era normal en les festes majors les pujades en costa o les competicions de trial; avui són normals les competicions amb moutain-bike.

- La necessitat d'aventura i de naturalesa com més salvatge millor, però sempre controlada, que té la població urbana d'aquest final de segle.
- La pressió que els fabricants de cotxes exerceixen de manera directa en la publicitat o de manera indirecta sobre el govern, amb el risc de tancament de les seves factories i la conseqüent pèrdua de llocs de treball.

L'aplicació.

La mateixa llei dóna un termini de dos anys per tal de realitzar la corresponent i obligatòria senyalització dels camins.

Avui per avui es veu molt difícil la seva aplicació real degut a:

- El desenvolupament del turisme rural/verd/ecològic, que sembla l'únic mitjà de desenvolupament/supervivència que queda per a les poblacions i comarques de muntanya, obliga a acceptar de bon grat o per força un flux important de vehicles que es volen desplaçar lliurement pel medi natural.

Tot i que s'obliga en la llei a garantir la conservació dels camins no asfaltats oberts a la circulació, ja veurem quin municipi rural podrà resistir la temptació de desenvolupar el turisme rural/verd/ecològic, dels 4 x 4.

Tampoc no s'acaba d'entendre com la mateixa conselleria que promulga aquesta llei i ha de vetllar per al seu compliment (Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, DARP) ha estat durant aquests últims anys construint un seguit de carreteres en espais inclosos en el PEIN amb una utilitat discutible (Vall del Bac, Oix a Beget,...)

- L'obligatorietat de senyalitzar els camins i la redacció de l'inventari d'aquests, imprescindible segons la llei, no és clar que en dos anys estigui a punt en tot el territori.

Reflexions.

Aquesta llei i la situació actual, al meu entendre, no és més que l'expressió del canvi social que es va donant en el nostre país, amb una gran part de la població resident en àrees urbanes i que té, de manera natural o induïda, la necessitat d'aventura.

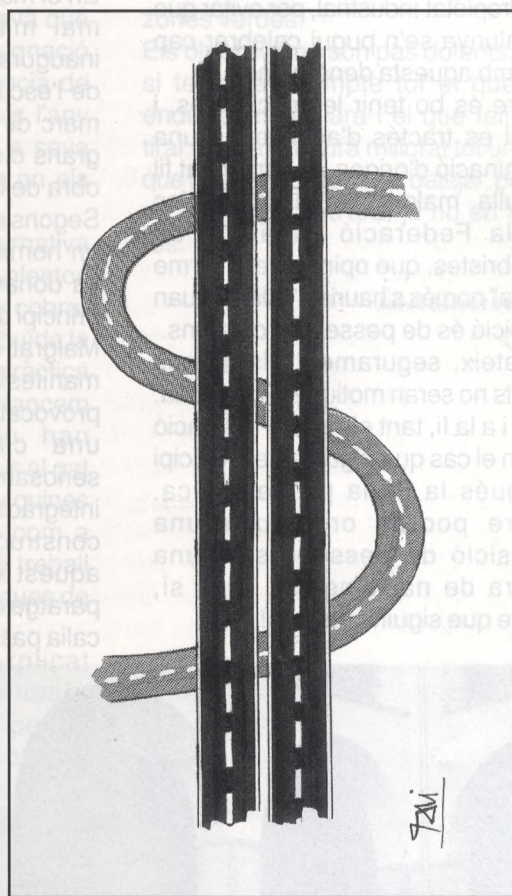
L'elevada publicitat que suposa l'aparició en els mitjans de comunicació de rutes gastronòmiques, visites a espais d'interès, recollida de bolets, cacera,... provoca un increment molt important del flux turístic cap a aquestes activitats o zones del país.

És necessària la reflexió formal sobre el futur del país i plantejar una política de desenvolupament sostenible que permeti la correcta conservació i potenciació del medi natural del qual la població pugui gaudir i fer ús. Per això és indispensable millorar molt l'educació i el coneixement del medi natural per part de la població.

Caldria igualment, i dins la mateixa dinàmica, replantejar el futur de supervivència de les àrees de muntanya, no solament com a zones d'esbarjo i turisme. Això, a més d'augmentar de manera important la qualitat de vida dels seus habitants, permetria assegurar la conservació i millora del medi natural.

L'existència d'un model econòmic no sostenible que ha d'incentivar permanentment el consum per assegurar la seva continuïtat obliga cada dia a buscar noves àrees de benefici.

Francesc Canalias

JOAN PRAT

MARXANT D'ART

GALERIA

St. Esteve, 7 - 17800 Olot (Girona)

Tel. 26 71 16/908-9361 07

**PINTURA CATALANA
DELS
SEGLES XIX i XX**

HORARIS D'EXPOSICIÓ: TARDES DE 5 A 9 H.